

สำเนาคู่ฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๖๗/๒๕๖๒

วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นางแสงดาว สีมาพล ผู้อุทธรณ์
 นายกเทศมนตรีตำบลลุมขามคุ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินกิจกรรมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงวัว สถานประกอบกิจการตั้งอยู่ที่ ๑๐๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลลุมขามคุ่ อำเภอ尼คมพัฒนา จังหวัดระยอง ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รย ๕๗๖๐๔/๖๙๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอน คำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งที่ รย ๕๗๖๐๔/๖๙๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ไม่แจ้งสิทธิ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ สิทธิการอุทธรณ์ขยายเป็น ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์ วันที่ ๖๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณ์และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่ง ข้อมูล วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สร ๐๘๔๕.๐๕/๔๗๒๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สร ๐๘๔๕.๐๕/๔๗๒๗ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้ค่าอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้ผู้อุทธรณ์ หยุดดำเนินกิจการ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รย ๕๗๖๐๔/๑๐๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ ชี้แจงแก้ค่าอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือ ที่ สร ๐๘๔๕.๐๕/๔๗๒๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบ ข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย มีหนังสือ ที่ สร ๐๘๑๖.๐๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อม เอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็น...

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการประเภทเลี้ยงวัว ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลุมะขามคู่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าพนักงานห้องถีนกำหนดให้กิจการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตเทศบาลตำบลลุมะขามคู่ ตามข้อ ๕ กิจการสำคัญที่ ๕.๑ (๑) ของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลุมะขามคู่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ต้องได้รับอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว จากเจ้าพนักงานห้องถีนก่อนดำเนินกิจการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเพณีการเลี้ยงวัว เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเพณีการเลี้ยงวัว เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แล้วได้มีข้อเสนอแนะให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการก่อนออกใบอนุญาต สรุปดังนี้ ๑. ต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนวัว จำนวน ๓๓ ตัว กับศุสัตว์อำเภอ ๒. ต้องดำเนินการดับกลืนมูลสัตว์โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ บุนขาว ๓. ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีบำบัดที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน ๔. ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขาภิบาล เหมาะสมเพียงพอ ๕. ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เพา อย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ๖. ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่จัดเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อบังกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากลินน์และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค ๗. ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตต่อไป ซึ่งเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลลุมะขาม คู่ได้ตรวจสอบตามการปรับปรุงแก้ไขสถานประกอบกิจการดังกล่าว เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานห้องถีนแต่อย่างใด ประกอบกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ พบว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงวัวของผู้อุทธรณ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลลุมะขามคู่ อำเภอศีขรภูมิพัฒนา จังหวัดระยอง เลี้ยงวัวประมาณกว่า ๓๓ ตัว มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๖ ไร่ ใช้สำหรับเลี้ยงวัวประมาณ ๖ ไร่ ลักษณะการเลี้ยงวัวของผู้อุทธรณ์จะเลี้ยงอยู่ภายในรั้ว ซึ่งส่วนหนึ่งสร้างเป็นโรงเรือนแบบเปิด มีโรงเรือนสำหรับเก็บอุปกรณ์ และอาหารเลี้ยงวัว มีร่างสำหรับใส่อาหาร พื้นที่สำหรับเลี้ยงวัวเป็นพื้นดิน มีร่างระบายน้ำอุกมาที่ป้อมพักน้ำเสียภายนอก จำนวน ๒ บ่อ บางจุดมีการต่อท่ออุกมาภายนอก ลักษณะพื้นที่โดยรอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นพื้นที่โล่งและสวนยางพารา ด้านหนึ่งติดกับสถานประกอบการของบริษัทผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ ซึ่งมารดาของผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรีว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงวัวประมาณ ๒ ปี การจัดการมูลวัว จะมีคนงานรับจ้างดูแล ๓ - ๔ คน ทำหน้าที่โกยขี้วัว ประมาณหนึ่งถังสองถังต่อครั้ง แต่ถ้าฝนตกชุกจะนานกว่าหนึ้น เนื่องจากต้องรอให้แห้งก่อน มูลวัวที่โกยจะเอาไปใส่ในรี ป่าหญ้า และขายบางส่วน น้ำจากคอกเลี้ยงวัวจะระบายน้ำตามทางระบายน้ำมาที่บ่อรองรับซึ่งมีจำนวน ๒ บ่อ บางส่วนไหลออกไปตามพื้นที่ดิน เรื่องกลืนใช้น้ำ EM ช่วยลดกลืน ซึ่งตามปกติจะไม่มีกลืนมากเพรากว่าจะมีไม่มากและแห้ง และนายชัยพล วิริยะประเสริฐ ตำแหน่งนิติกร ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขึ้นทะเบียนวัวแล้ว เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเพณีการเลี้ยงวัว เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าพนักงานห้องถีนได้ออกใบอนุญาตประกอบ

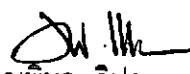
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเทกการเลี้ยงวัวให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับrangle ระบายน้ำทึ้งที่มีมูลวั่วรวมถึงของเสียต่าง ๆ ตกค้าง ไม่สามารถระบายน้ำไปสู่ป่าพกน้ำเสียได้ก็จะเกิดการหมักหมม ส่วนบ่อพกน้ำเสียมีลักษณะเป็นบ่อชีเมนต์จำนวน ๒ บ่อ อาจมีการย่อยสลายของสารอินทรีย์แบบเรืออากาศ ทำให้เป็นเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดกลิ่นได้ นอกจากนี้มีน้ำทึ้งบางส่วนที่ไม่ไหลไปตามทางหรือห่อทางระบายน้ำทึ้ง ทำให้พื้นที่โดยรอบบริเวณสถานที่เลี้ยงวัวมีน้ำขังไปหมักหมมกับมูลฝอยที่อยู่รอบสถานประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดกลิ่นและเป็นแหล่งแมลงหรือพาหะนำโรคได้ จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการต้องดูแลมีให้มีน้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบกิจการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง” และเทศบัญญัติเทศบาล ตำบลมะขามคู่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า “ผู้ขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติรวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้... (๒) ต้องจัดทำrangle ระบายน้ำ หรือป้อรับน้ำโถครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ชื้ม ไม่ร้า ระบายน้ำได้สะดวก” ส่วนบริเวณพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงวัวเป็นพื้นดิน เมื่อถึงช่วงฤดูฝนหรือมีการใช้น้ำ เพื่อทำความสะอาดด้วยน้ำและทำความสะอาดให้มีน้ำขังซึ่งจะปะปนกับของเสียที่เกิดจากการขับถ่ายของวัว เชษฐ์ เชษฟาง และเศษอาหารที่เลี้ยงวัว ก่อให้เกิดการหมักหมมและสกปรก จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บรวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้ (๑) มีภาระบรรจุ หรือภาระรองรับที่เหมาะสม และเพียงพอ กับประเภทและปริมาณของมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาระบรรจุหรือภาระรองรับ และบริเวณที่เก็บภาระนั้นอยู่เสมอ” และเทศบัญญัติเทศบาล ตำบลมะขามคู่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า “ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติ รวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้... (๔) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย... อันได้สุขลักษณะจำนานเพียงพอ ไม่ให้เป็นท่อศัยของสัตว์นำโรค” รวมทั้งลานกองเก็บมูลวัวมีลักษณะเปิดโล่ง เมื่อมีการนำมูลวัวมากองหากในลักษณะที่เป็นการผึงมูลวัวให้แห้ง จะก่อให้เกิดกลิ่นจากก้ามและสารอินทรีย์ระเหยได้ต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะช่วงฤดูฝนที่มีความชื้นสูงก็เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดกลิ่นได้มาก และสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ มีลักษณะเปิดโล่ง กระแสลมที่พัดผ่านเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบ เรื่องกลิ่นเหม็นได้ จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ กฎหมายควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการได้ทำการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษ ทางอากาศ มลพิษทางน้ำ... จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุร้าย หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” และเทศบัญญัติเทศบาล ตำบลมะขามคู่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๖ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการได้ทำการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ... จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุร้าย หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง” แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าได้ดำเนินการสร้างrangle ระบายน้ำ สร้างบ่อเก็บสิ่งปฏิกูลและทำลานหากมูลวัวเป็นพื้นปูนเรียบร้อยแล้วก็ตาม

แต่ระบบดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะป้องกันเหตุเดือดร้อนร้ายอันเกิดจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการประเภทเลี้ยงวัว ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายทวงคุณสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัตitechบาลตำบลลุมพารามคุ่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ที่ รย ๕๓๖๐๔/๖๘๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้หยุดดำเนินกิจการ ซึ่งด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการประเภทเลี้ยงวัว ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายทวงคุณสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัตitechบาลตำบลลุมพารามคุ่ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ที่ รย ๕๓๖๐๔/๖๘๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจการ จึงซึ่งด้วยกฎหมายแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข็นหมูบินวัว กับปศุสัตว์อื่นๆ ถือว่า ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและคำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นบางส่วนแล้ว หากผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขสถานประกอบกิจการให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้ว ผู้อุทธรณ์ก็สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทดังกล่าวได้

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ที่ รย ๕๓๖๐๔/๖๘๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗

(นางพรพรรณ พิมล วิปุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

อุทธรณ์ที่ ๒๓๗๖๖๒

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรวัฒน์)
ผู้แทนกรรมคุบคุมลพิษ
กรรมการ

(นายชนบุญ)
ผู้แทนกรรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายนันท์ศักดิ์ ตีศรี)
ผู้แทนกรรมส่งเสริมการประกอบห้องถิน
กรรมการ

(นายเพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุภลักษณ์ ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายดันยี ชีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

บ.ก. บ.ก.